

SKO.OS/41.9/692/2025/12517/KK

Katowice, dnia 31 października 2025 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r., o samorządowych kolegiach odwoławczych (tj. Dz. U. z 2018 r., Poz. 570), art. 17 pkt 1, art. 127 § 2, art. 138 § 1 pkt. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r., Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2024 r., Poz. 572, dalej jako: „k.p.a.”)

w związku z odwołaniem Stowarzyszenia Nasz Park z siedzibą w Chorzowie, od decyzji Prezydenta Miasta Gliwice Nr ŚR-364/2025 z dnia 30 czerwca 2025r., znak sprawy: SR.6220.1.72.2022, którą określono środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia pn.: „Budowa przedłużenia ul. Metalowców do ul. Siemianowickiej w Chorzowie”.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca składu orzekającego (spr)	- Kamila Koziara
Członek składu orzekającego	- Anna Kajzerek-Dziwoki
Członek składu orzekającego	- Katarzyna Stebnicka

na posiedzeniu niejawnym w dniu 31 października 2025r.

orzekło:

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję

Uzasadnienie

Decyzją Nr ŚR-364/2025 z dnia 30 czerwca 2025r., znak sprawy: SR.6220.1.72.2022, organ I instancji orzekł jak to opisano na wstępie. W uzasadnieniu decyzji organ ten przedstawił argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem w sprawie.

Odwołanie od ww. decyzji w piśmie z dnia 24 lipca 2025r. wniosło Stowarzyszenie Nasz Park z siedzibą w Chorzowie, wyrażając swój sprzeciw odnośnie planowanego przedsięwzięcia, wnosząc o uchylenie decyzji w całości lub jej istotne zmodyfikowanie, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności zachowania istniejących drzew przy ul. Siemianowickiej, wprowadzenia rozwiązań minimalizujących hałas oraz poprawiających bezpieczeństwo ruchu drogowego i komfort życia mieszkańców. Wydanej decyzji zarzucono naruszenie art. 112 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, a także art. 79 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. W uzasadnieniu odwołania podniesiono, że decyzja została wydana mimo istotnych zastrzeżeń merytorycznych podnoszonych przez stronę społeczną, które nie zostały właściwie uwzględnione w toku postępowania, tj.: wydano negatywną opinię sanitarną PPIS w Chorzowie, mieszkańcy nie wyrazili zgody na wycinkę drzew wzdłuż ul. Siemianowickiej, decyzja nie zawiera pełnego uwzględnienia alternatywnych działań kompensacyjnych, w toku opracowywania projektu oraz w procesie uzyskiwania decyzji pominięto istotne postulaty strony społecznej. Zawniosowano o ograniczenie prędkości i poprawę bezpieczeństwa, tj. wprowadzenie strefy Tempo 30 na ul. Siemianowickiej, a także wniesiono o zmianę projektu planowanego ronda, z uwzględnieniem skali tej inwestycji i jej wysokości, względem obecnie istniejącego terenu i zabudowań.

Pismem z dnia 31 lipca 2025r., znak sprawy: SR.6220.1.72.2022 (data wpływu do Kolegium: 6 sierpnia 2025r.) organ I instancji przekazał do Kolegium ww. odwołanie wraz z aktami przedmiotowej sprawy, podtrzymując swoje stanowisko w sprawie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło następujący stan prawny obowiązujący w dacie orzekania przez organ odwoławczy:

Kolegium wskazuje, że niniejsza sprawa toczy się w oparciu o przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U z 2024r., poz. 1112, dalej jako: ustawa).

Kolegium stwierdza, że po wszczęciu postępowania w przedmiotowej sprawie miała miejsce

nowelizacja przepisów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zgodnie z brzmieniem art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023r., Poz. 1890), do spraw prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem przepisów art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1 oraz art. 86f ust. 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz stosuje się przepisy art. 86f ust. 1a, 2a i 8 ustawy zmienianej w art. 1. Ustawa nowelizująca weszła w życie 16 października 2023r., zaś postępowanie w sprawie zostało wszczęte na wniosek strony z dnia 14 listopada 2022r., który wpłynął do Prezydenta Miasta Chorzów w dniu 16 listopada 2022r. Następnie, postanowieniem z dnia 12 grudnia 2022r., Nr SKO.OSW.41.9/674/2022/20027/KK, Kolegium wyznaczyło Prezydenta Miasta Gliwice do załatwienia przedmiotowej sprawy. Organ wyznaczony kontynuuje w dalszym ciągu postępowanie wszczęte przez Prezydenta Miasta Chorzów. Z tej to przyczyny w sprawie znajdują zastosowanie przepisy ustawy sprzed zmiany z wyjątkami wskazanymi ww. art. 15 ust. 1 ustawy nowelizującej.

Zgodnie z brzmieniem art. 71 ustawy z dnia z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Przepis art. 59 ust. 1 ustawy stanowi, cyt.: „Przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko: 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Organ I instancji dokonał kwalifikacji przedsięwzięcia w oparciu o § 3 ust. 1 pkt. 62 oraz § 3 ust. 2 w powiązaniu z § 3 ust. 1 pkt. 62 i § 3 ust. 1 pkt. 32 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tj. Dz. U z 2019r. poz. 1839, ze zm., dalej jako: rozporządzenie) tj. jako: drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 31 i 32 lub obiekty mostowe w ciągu drogi o nawierzchni twardej, z wyłączeniem przebudowy dróg lub obiektów mostowych, służących do obsługi stacji elektroenergetycznych i zlokalizowanych poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody; przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile zostały one określone; w przypadku gdy jest to druga lub kolejna rozbudowa, przebudowa lub montaż, sumowaniu podlegają parametry tej rozbudowy, przebudowy lub montażu z poprzednimi rozbudowami, przebudowami lub montażami, o ile nie zostały one objęte decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach; instalacje do przesyłu pary wodnej lub ciepłej wody, z wyłączeniem osiedlowych sieci ciepłowniczych i przyłączy do budynków.

Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1 pkt 1 – 28 oraz art. 72 ust. 1a i ust. 1b ustawy, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2 i ust. 2a ww. artykułu.

W myśl art. 72 ust. 3 ustawy, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b.

Zgodnie z treścią przepisu art. 73 ust. 1 ww. ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczynają się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Stosownie do postanowień art. 74 ust. 1 ustawy, do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

- 1) w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko - raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu w trybie art. 69 - kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 2) w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 3) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie;
- 3a) mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3 a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3;
- 4) w przypadku przedsięwzięć wymagających koncesji lub decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4-5, prowadzonych w granicach przestrzeni niestanowiącej części składowej nieruchomości gruntowej, przedsięwzięć dotyczących urządzeń piętrzących I, II i III klasy budowli, inwestycji w zakresie terminalu, strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz strategicznej inwestycji w sektorze naftowym zamiast kopii mapy, o której mowa w pkt 3 - mapę przedstawiającą dane sytuacyjne i wysokościowe, sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wnioski, oraz obejmującą obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie;
- 5) dla przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska - wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, dla publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla inwestycji w zakresie budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla inwestycji mieszkaniowych i inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie realizowanych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie oraz dla przedsięwzięć realizowanych na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku;
- 6) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym

będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a.

- 7) w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10, wykaz działań przewidzianych do prowadzenia prac przygotowawczych polegających na wycince drzew i krzewów, o ile prace takie przewidziane są do realizacji;
- 8) analizę kosztów i korzyści, o której mowa w art. 10a ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, z późn. zm.).

W myśl ust. 1a ww. przepisu, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 10, nie wymaga się dołączenia dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6. W razie wątpliwości organ może wezwać inwestora do dołączenia dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, w zakresie niezbędnym do wykazania, że liczba stron postępowania przekracza 10.

Ust. 1d ww. przepisu stanowi z kolei, że minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, formaty danych załączników do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, kierując się potrzebą poszerzania dostępu do informacji o środowisku.

W myśl ust. 2 ww. przepisu, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w formie pisemnej oraz na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie elektronicznej w liczbie odpowiednio po jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz każdego organu opiniującego i uzgadniającego.

W myśl ust. 3 ww. przepisu, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z brzmieniem ust. 3a ww. przepisu, stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

W myśl ust. 3b ww. przepisu, prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, organ ustala na podstawie dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, lub innych dokumentów przedłożonych przez wnoszącego podanie, przy czym domniemywa się, że dane zawarte w tych dokumentach są prawdziwe. Doręczenie dokonane na adres ustalony na podstawie dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, jest skuteczne.

Ust. 3c ww. przepisu stanowi, że w przypadku gdy w dniu wszczęcia postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, zawiera nieaktualne dane lub w przypadku gdy dane te stały się nieaktualne na skutek śmierci jednej ze stron tego postępowania, nie stosuje się art. 97 § 1 pkt 1 i 4 Kodeksu postępowania administracyjnego.

W przypadku gdy po doręczeniu stronie zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, z wyjątkiem zawiadomienia w trybie określonym w art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego, nastąpi:

- 1) zbycie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie,
 - 2) przeniesienie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wskutek innego zdarzenia prawnego
- nabywca jest obowiązany, a w przypadku, o którym mowa w pkt 1 - nabywca i zbywca są obowiązani, do niezwłocznego zgłoszenia organowi właściwemu do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach danych nowego właściciela lub użytkownika wieczystego. (ust. 3d ww. przepisu).

Niedokonanie zgłoszenia zgodnie z ust. 3d i prowadzenie postępowania bez udziału nowego właściciela lub użytkownika wieczystego nie stanowi podstawy do wznowienia postępowania administracyjnego. (ust. 3e ww. przepisu).

Nieregulowany lub nieujawniony stan prawny nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, nie stanowi przeszkody do wszczęcia i prowadzenia postępowania oraz wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Do zawiadomień o decyzjach i innych czynnościach

organu osób, którym przysługują prawa rzeczowe do nieruchomości o nieregulowanym lub nieujawnionym stanie prawnym, stosuje się przepis art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego. (ust. 3f ww. przepisu).

W myśl ust. 3g ww. przepisu, przez nieregulowany stan prawny należy rozumieć sytuację, w której:

- 1) dotychczasowy właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie żyje i nie przeprowadzono postępowania spadkowego lub nie zostało ono zakończone;
- 2) nieruchomość, dla której ze względu na brak księgi wieczystej, zbioru dokumentów albo innych dokumentów nie można ustalić osób, którym przysługują do niej prawa rzeczowe.

Ust. 3h ww. przepisu stanowi, że przez nieujawniony stan prawny należy rozumieć sytuację, w której rejestry lub ewidencje właściwe dla ustalenia osób, o których mowa w ust. 3a, nie zawierają danych umożliwiających ich ustalenie, w szczególności danych osobowych, w tym adresu, właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie.

Ust. 4 ww. przepisu stanowi, że organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach doręcza ją niezwłocznie organom, których opinia lub uzgodnienie były wymagane przed jej wydaniem.

Art. 80 ust. 1 ustawy przewiduje, że jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

W myśl ust. 2 ww. przepisu, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, dla publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla Inwestycji oraz Inwestycji Towarzyszącej, o których mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie realizowanych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie oraz dla przedsięwzięć realizowanych na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku.

W myśl ust. 3 ww. przepisu, w przypadku działalności określonej ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, innej niż przedsięwzięcia wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia jest nienaruszenie zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, oraz w odrębnych przepisach.

Stosownie do postanowień art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

W myśl ust. 2 ww. przepisu, uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:

- 1) w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:
- a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,
 - b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:
 - ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
 - uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1,
 - wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,
 - c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4;
- 2) w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzeniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Ust 3 ww. przepisu stanowi, że organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezwłocznie po jej wydaniu, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Kolegium po zapoznaniu się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym stwierdza co następuje.

W pierwszej kolejności Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że przeprowadziło badanie wstępne wniesionego odwołania i stwierdziło że jest ono dopuszczalne. Następnie Kolegium przeszło do zbadania terminowości wniesionego odwołania i stwierdziło, że odwołanie zostało złożone w terminie.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 k.p.a.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 k.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Zgodnie z brzmieniem § 2a ww. przepisu, jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów.

Przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4. (§ 2b ww. przepisu).

Z kolei, stosownie do postanowień § 4 ww. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Z treści wyżej przywołanego art. 138 k.p.a. wynika, że przepis ten zawiera zamknięty katalog decyzji organu odwoławczego. Oznacza to, że organ odwoławczy nie jest uprawniony do wydania decyzji o sentencji innej niż wymienione w komentowanym przepisie.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie

organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 k.p.a. ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 k.p.a.). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 k.p.a.) Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczycza, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 k.p.a.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach po analizie materiału dowodowego sprawy, stwierdza, że decyzja organu I instancji jest prawidłowa i zasługuje na pozostawienie w obrocie prawnym. Z tego względu, koniecznym jest utrzymanie w mocy decyzji organu I instancji w myśl art. 138 § 1 pkt. 1 k.p.a. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. Zważyć przy tym należy, że decyzja o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji nie jest decyzją o zatwierdzeniu decyzji organu I instancji. Utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji to utrzymanie w mocy rozstrzygnięcia (osnowy) zawartego w tej decyzji i oznacza, że rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest identyczne (pokrywa się) z rozstrzygnięciem zawartym w decyzji organu I instancji, ponieważ organ II instancji doszedł - w wyniku swojego postępowania w sprawie - do takiej samej konkluzji, jak organ I instancji.

Kolegium podzieliło zatem stanowisko organu I instancji zajęte w wydanej decyzji. Jednocześnie stwierdziło, że organ I instancji przeprowadził postępowanie w sprawie w sposób prawidłowy i zebrał cały materiał dowodowy niezbędny do wydania rozstrzygnięcia w sprawie. Organ I instancji, w ocenie Kolegium, przeprowadził postępowanie zgodnie z przepisami k.p.a., wypełniając obowiązki płynące z art. 10 § 1 k.p.a. i art. 9 k.p.a. oraz prawidłowo sporządził uzasadnienie wydanego rozstrzygnięcia. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach podzieliło stanowisko organu I instancji, nie znajdując podstaw do podważenia ustaleń poczynionych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym. Kolegium w oparciu o akta sprawy przekazane przez organ I instancji, dokonało takich samych ustaleń jak organ I instancji, czego skutkiem jest wydanie niniejszej decyzji utrzymującej w mocy decyzję organu I instancji.

Kolegium wskazuje, że decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się, jeżeli są spełnione łącznie dwie przesłanki pozytywne:

- przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć wymienionych w art. 71 ust. 2 ustawy - ooś,
- wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy - ooś lub dokonanie zgłoszenia: budowy, wykonania robót budowlanych, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, a nie zachodzi żadna z ustawowych przesłanek negatywnych wydania takiej decyzji.

Zauważyć bowiem należy, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia jest decyzją związaną. Z treści przepisów ustawy wynika, że właściwy organ jest zobowiązany do wydania takiej decyzji, w każdym przypadku, gdy zwróci się o to w sposób prawem przewidziany strona, za wyjątkiem przypadków enumeratywnie wymienionych w przepisach prawnych, stanowiących podstawę wydania decyzji negatywnej odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań. Wydanie decyzji

negatywnej tj. odmawiającej określenia środowiskowych warunków realizacji przedsięwzięcia następuje w przypadkach:

- niezgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, jeżeli został on uchwalony, nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanych dla przedsięwzięć wymienionych w art. 80 ust. 2 zdanie 2 ustawy,
- odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez właściwy organ współdziałający;
- gdy z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w innym wariantcie niż proponowany, a wnioskodawca nie zgadza się na ten, wskazany przez organ – wariant dopuszczony do realizacji (art. 81 ust. 1 ustawy),
- jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (art. 81 ust. 2 ustawy),
- jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt. 1, 3 i 4 tej ustawy (art. 81 ust. 3 ustawy – ooś).

W każdym innym przypadku organ jest zobowiązany do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Przeprowadzenie postępowania w sprawie winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym przy prawidłowym ustaleniu podmiotów, którym w myśl obowiązujących przepisów prawa służyć będzie status strony w tym postępowaniu.

W pierwszej kolejności Kolegium stwierdza, że wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w oparciu o który organ I instancji wydał zaskarżoną decyzję spełniał wymogi formalne określone przepisem art. 74 ust. 1 i ust. 2 ustawy.

Postanowieniem z dnia 12 grudnia 2022r., Nr SKO.OSW.41.9/674/2022/20027/KK, Kolegium wyznaczyło Prezydenta Miasta Gliwice do załatwienia przedmiotowej sprawy. Z akt sprawy przedłożonych wraz z wnioskiem Dyrektor Wydziału Usług Komunalnych i Ekologii w Urzędzie Miasta Chorzów, działającej z powołaniem się na upoważnienie Prezydenta Miasta Chorzów z dnia 1 grudnia 2022r., znak sprawy: UE-III.6220.64.2022.AK3ISKIwył. (data wpływu do Kolegium: 2 grudnia 2022 r.) wynikało bowiem, że wnioskodawcą i inwestorem przedsięwzięcia jest Miasto Chorzów reprezentowane przez Prezydenta Miasta Chorzów. Nadto, w zasięgu oddziaływania inwestycji znajdują się nieruchomości stanowiące własność Miasta Chorzów. Z tego względu, Kolegium mając na względzie treść wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 9 września 2014r., (sygn. akt: II SA/Gl 457/14, opublikowanego w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych) zgodnie z którym, cyt.: „(...) W pierwszej kolejności w całej rozciągłości podzielić należy przekonanie Kolegium, że z uwagi na okoliczności faktyczne i prawne sprawy organ pierwszej instancji winien był obligatoryjnie rozważyć i w razie potrzeby zastosować stosowną procedurę prawną, czy w sprawie nie zachodzą przesłanki wyłączenia organu. Wskazać w tym miejscu należy, iż stronami w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją były m. in. Skarb Państwa oraz Gmina P. jako właściciele działek położonych w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia. W efekcie w postępowaniu pierwszoinstancyjnym Prezydent Miasta P. występował jednocześnie w trzech rolach: jako reprezentant Gminy, w sposób oczywisty zainteresowanej rozstrzygnięciem sprawy albowiem planowana inwestycja oddziaływać ma m. in. na nieruchomości stanowiące własność Gminy, jako reprezentant Skarbu Państwa, którego nieruchomości także znajdują się w obszarze oddziaływania inwestycji, również zatem zainteresowanego rozstrzygnięciem i jako rozpoznający wniosek W. S. organ pierwszej instancji. Przypomnieć zatem należy, iż w celu zagwarantowania bezstronności organu art. 24 i 25 kodeksu postępowania administracyjnego przewidują sytuacje, w których pracownik organu administracji publicznej bądź organ podlegają wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie. W sytuacji zatem gdy obiektywizm organu może rodzić wątpliwości z uwagi na jego zaangażowanie w sprawę w charakterze reprezentanta stron o często odmiennych interesach niż wnioskodawca, rozważenie przesłanek determinujących wyłączenie było obowiązkiem organu. Uzasadnione wątpliwości co do właściwości organu wydającego w niniejszej sprawie decyzję pierwszoinstancyjną niewątpliwie uprawniały Kolegium do uchylenia decyzji pierwszoinstancyjnej. (...)” – wyznaczyło Prezydenta Miasta Gliwice do załatwienia przedmiotowej sprawy.

Kolegium wskazuje dalej, że postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia jest postępowaniem toczącym się na wniosek inwestora i organy są co do zasady tym wnioskiem związane. Dokonując oceny wniosku z punktu widzenia zgodności planowanego przedsięwzięcia z obowiązującym na danym terenie miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, organy opierają się przede wszystkim na złożonym przez inwestora raporcie o oddziaływaniu

przedsięwzięcia na środowisko. To ten dokument stanowi kluczowy dowód w sprawie i to ten dokument musi zostać oceniony w kontekście konkretnych przepisów i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Kolegium wskazuje za wyrokiem Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 9 maja 2018r. (sygn. akt IV SA/Po 59/2018,LEX nr 2493246), cyt.: „Jak wynika z treści art. 80 ust. 2 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zgodność z postanowieniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest podstawowym kryterium oceny zamierzeń inwestycyjnych podmiotu ubiegającego się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Stwierdzenie sprzeczności lokalizacji przedsięwzięcia z postanowieniami miejscowego planu zwalnia organ prowadzący postępowanie z konieczności przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w szerszym zakresie, w tym postępowania uzgodnieniowego z innymi organami, czy też nakazującego przedstawienie przez inwestora raportu. Z powyższego wynika, że sprzeczność z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego musi być jednoznaczna i nie może budzić najmniejszych wątpliwości.” W rozpatrywanej sprawie organ I instancji dokonał analizy zapisów miejscowego planu zagospodarowania miasta Chorzów i ustalił, że planowane przedsięwzięcie jest zgodne z zapisami planu miejscowego. Kolegium podziela ww. stanowisko organu I instancji.

Teren inwestycji zlokalizowany jest w obszarze, na którym obowiązują następujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego:

-miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego Miasta Chorzów, uchwalony uchwałą Nr XXII/430/2004 Rady Miasta Chorzów z dnia 1 lipca 2004 r.,

-miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Chorzów dla części obszaru gminy Chorzów położonego w rejonie ulic Metalowców, Katowickiej i Towarowej uchwalony Uchwałą Nr XXX/521/13 Rady Miasta Chorzów z dnia 31 stycznia 2013 r.,

-miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Chorzów dla części obszaru gminy Chorzów położonego w rejonie ulic Legnickiej, Stacyjnej, Nowej i Metalowców, uchwalony uchwałą Nr XLIX/830/2022 Rady Miasta Chorzów z dnia 26 maja 2022r.

Przedsięwzięcie będzie zlokalizowane na obszarze oznaczonym w planie symbolem:

- 44KDZ3 - Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem 44KDZ1, 44KDZ2 oraz 44KDZ3 ustala się:

1) Przeznaczenie podstawowe: komunikacja drogowa (droga zbiorcza 1/2);

2) Przeznaczenie dopuszczalne:

a) elementy wymienione w § 17 ust.4 uchwały;

3) Zasady kształtowania zabudowy, wskaźniki zagospodarowania terenu:

a) szerokość drogi w liniach rozgraniczających min. 12,0m;

b) chodniki oddzielone pasem zieleni.

- 44KDG1 - Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 44KDG1 ustala się:

1) Przeznaczenie podstawowe: komunikacja drogowa (droga główna);

2) Przeznaczenie dopuszczalne:

a) obiekty i budowle niezbędne do właściwego funkcjonowania terenów, w tym bezkolizyjny transport kolejowy;

b) elementy wymienione w § 17, ust.4. lit.a, b, c, d, e, g, h, i, j, k uchwały;

c) elementy wymienione w § 17 ust.4. lit.f jako ciągi oddzielone od jezdni pasem zieleni;

d) stacje diagnostyki pojazdów samochodowych;

e) stacje paliw;

3) Zasady kształtowania zabudowy, wskaźniki zagospodarowania terenu:

a) szerokość w liniach rozgraniczających min. 35,0m;

b) skrzyżowania bezkolizyjne;

c) przejścia piesze bezkolizyjne pod i nad trasą przez tunele, wiadukty i kładki.

- 44KD, KK2 - dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami 44KD, KK2 ustala się:

1) Przeznaczenie podstawowe: komunikacja drogowa i komunikacja kolejowa – skrzyżowanie komunikacji kolejowej i drogowej;

2) Przeznaczenie dopuszczalne: a) infrastruktura niezbędna do prowadzenia ruchu kolejowego, drogowego i pieszego, b) obiekty i budowle niezbędne do właściwego funkcjonowania terenów przyległych, c) obiekty, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, d) obiekty i urządzenia służące bezpieczeństwu i ochronie środowiska.

- KK/P - Tereny związane z przekształceniami istniejącej zabudowy i terenu na których:

- KDN/2 - Tereny związane z realizacją nowej zabudowy na których:

1) ustala się zasady:

a) zachowania istniejącej funkcji terenu, oraz warunków i zasad zagospodarowania wynikających z § 6.
e) dla terenów dróg oznaczonych symbolami KD/N, ustala się obowiązek realizacji nowych tras komunikacyjnych zgodnie z wymogami komunikacyjnymi i warunkami technicznymi właściwymi dla nowych dróg.

- KD (KD1/4), - Tereny dróg publicznych na których:

1) ustala się zasady:

a) drogi oznaczone na rysunku planu symbolem KD są drogami publicznymi o klasie co najmniej drogi lokalnej odpowiadające klasom dróg krajowych – A, S, GP i G, drogi wojewódzkie odpowiadające klasom – G, Z i GP, oraz dróg powiatowych klasy G i Z, oraz wyjątkowo klasy L. Wszystkie inne drogi, w tym powstałe w wyniku podziałów nieruchomości są drogami lokalnymi, dojazdowymi oraz wewnętrznymi, których powierzchnie włączone zostały w powierzchnię całkowitą terenu określonego symbolem funkcji podstawowej,

b) linie rozgraniczające dróg dotyczą terenów zabudowy projektowanej – w zabudowie istniejącej liniami rozgraniczającymi są linie tej zabudowy,

c) linie rozgraniczające drogi są nieprzekraczalnymi liniami lokalizowania budowli ograniczających hałas,

2) ustala się nakazy:

a) realizacji dróg rowerowych i chodników oraz innych wymaganych odrębnymi przepisami urzędów zgodnie z obowiązującymi warunkami w obszarach wolnych od zabudowy i innych uwarunkowań.

b) pasy terenu powstałe w liniach rozgraniczających w wyniku realizacji drogi zgodnie z projektem budowlanym należy zagospodarować w sposób określony dla terenów przylegających do tej drogi z zachowaniem warunków wynikających z przepisów odrębnych w tym realizować budowle ograniczające hałas,

c) w liniach rozgraniczających tras komunikacyjnych ustala się zachowanie z dopuszczeniem przełożenia istniejących i dopuszcza lokalizację nowych sieci infrastruktury technicznej, w tym nie związanej z funkcją komunikacyjną drogi,

d) zachowanie stref technicznych od sieci i urządzeń infrastruktury technicznej wg rysunku planu z dopuszczeniem możliwości dokonania ich korekt po szczegółowych uzgodnieniach z ich dysponentami,

3) dopuszcza się:

a) realizację dróg wewnętrznych w formie ciągów pieszo-jezdnych o minimalnej szerokości 5 m i długości do 200 m od połączenia z drogą publiczną do wjazdu na plac nawrotowy, którego realizacja obowiązuje w przypadku drogi nieprzelotowej.

W niewielkim zakresie przedmiotowa inwestycja najdzie na tereny oznaczone w mpzp symbolami:

- P/G Tereny produkcyjne na terenach objętych ograniczeniami zabudowy kubaturowej z uwagi na występujące pustki po starej, płytkiej eksploatacji węgla kamiennego na których:

1) ustala się zasady:

a) lokalizacji inwestycji na warunkach określonych w stanowisku organu nadzoru górniczego dotyczącym warunków realizacji, w szczególności potrzeby wykonywania opracowań specjalistycznych (ekspertyz) i niezbędnych zabezpieczeń.

b) w rejonie szybów górniczych przed rozpoczęciem inwestycji należy wykonać właściwe zabezpieczenie obiektu,

- MW/G - Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej na terenach objętych ograniczeniami zabudowy kubaturowej z uwagi na występujące pustki po starej, płytkiej eksploatacji węgla kamiennego (ograniczenia wymienione w punkcie powyżej)

- M,U/P,G - tereny zabudowy mieszkaniowej mieszanej, tereny usług

- KD/N 2/2 - tereny dróg publicznych

- 51UC1 - tereny zabudowy usługowej centrotwórczej

- 51P1 - tereny produkcyjne

- 44PU2, 44P, U3 - tereny usług, tereny produkcyjne

- P/P,G - tereny produkcyjne.

Dalej Kolegium wskazuje, że w oparciu o przedłożone przez inwestora mapy z zasięgiem oddziaływania przedsięwzięcia, a także wypisy z ewidencji gruntów organ I instancji ustalił krąg stron tego postępowania i prowadził postępowanie z ich udziałem. Dodatkowo z uwagi na liczbę stron powyżej 10, organ I instancji zastosował w sprawie tryb przewidziany art. 74 ust. 3 ustawy środowiskowej w związku z art. 49 k.p.a.

W toku trwającego postępowania organ I instancji zapewnił stronom i podmiotom na prawach strony czynny udział w postępowaniu. Przed wydaniem zaś zaskarżonej decyzji organ I instancji poinformował strony o możliwości wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych uwag. Organ I instancji prowadził także postępowanie z udziałem społeczeństwa, co wynika z akt sprawy jak i uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

W rozpatrywanej sprawie organ I instancji stwierdził konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, uwzględniając łącznie kryteria wskazane w przepisie art. 63 ustawy i takiej oceny dokonał. Jednocześnie za wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 13 grudnia 2012r., (sygn. akt IV SA/Po 1065/12 LEX nr 1235417) wskazać należy, że cyt.: „1. Uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko mają charakter ogólny i choć organ musi je wszystkie przeanalizować to nie oznacza, że przy każdej planowanej inwestycji one zaistnieją. Nie każde bowiem przedsięwzięcie będzie związane z wykorzystaniem zasobów naturalnych, czy też będzie występowało ryzyko jego awarii. Dlatego oczywistym jest, że pomimo sformułowania, że należy "uwzględnić łącznie" wskazane uwarunkowania, ich ocena ograniczy się tylko do tych, które realnie występują w danej sprawie.”.

Analizując przedmiotową sprawę, w tym zapadłe rozstrzygnięcie organu I instancji, Kolegium wzięło również pod uwagę, że w rozpatrywanej sprawie organ współdziałający tj.:

- Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach postanowieniem z dnia 11 października 2024r., potwierdzonym w piśmie z dnia 22 listopada 2024, uzgodnił realizację przedsięwzięcia w wariantcie zaproponowanym przez inwestora i określili jego warunki zarówno na etapie realizacji jak i na etapie eksploatacji przedsięwzięcia, a także wskazał odrębne wymagania dotyczące ochrony środowiska

- Dyrektor Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, Zarządu Zlewni w Katowicach w piśmie z dnia 8 września 2023r., wyraził opinię o braku obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia oraz określił warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Organ I instancji w wydanej decyzji wziął pod uwagę warunki zawarte w ww. uzgodnieniu i opinii i uwzględnił je w wydanej decyzji. Z akt sprawy wynika, że organy współdziałające, analizowały planowane do realizacji przedsięwzięcie w oparciu o przedłożony przez organ I instancji materiał dowodowy, w tym w szczególności raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z jego uzupełnieniami. Kolegium nie znalazło zatem podstaw do podważenia dokonanej przez organ I instancji oceny zgromadzonego materiału dowodowego, w tym ww. uzgodnienia i opinii oraz wyprowadzonych z tej oceny wniosków. Kolegium nie stwierdziło naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów przez organ I instancji, jednocześnie ustalenia poczynione przez ten organ w całej rozciągłości należało podzielić.

W tym miejscu Kolegium wskazuje, że Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Chorzowie pismem z dnia 29 maja 2024., negatywnie zaopiniował – w zakresie wymagań higienicznych i zdrowotnych realizację przedmiotowego przedsięwzięcia. Swoje stanowisko w tym względzie ww. organ powtórzył następnie w pismach m.in. z dnia: 27 czerwca 2024r. oraz z dnia 23 października 2024r. W treści opinii przedstawiono argumenty odnośnie uciążliwości hałasowych w sąsiedztwie budynków przy ul. Krakowskiej i ul. Siemianowickiej w Chorzowie. Organ prowadzący sprawę nie podzielił powyższego stanowiska i wydał decyzję pozytywną dla strony. Jednakże podkreślenia wymaga, że w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ I instancji wyjaśnił w sposób obszerny z jakich względów nie podzieliła stanowiska organu opiniującego na ww. okoliczność. Po wtóre w toku postępowania organ prowadzący sprawę wezwał inwestora do przedstawienia stanowiska względem argumentacji zawartej w ww. opinii Państwowego Powiatowego Inspektoratu Sanitarnego w Chorzowie, co też strona uczyniła i przedstawiła swoje stanowisko w tym względzie. Wyjaśnić przy tym należy, na co wskazuje także orzecznictwo sądów administracyjnych, że jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji: 1) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, z dyrektorem urzędu morskiego; 2) zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78 tj. powiatowego inspektora sanitarnego. Przepis ten wyraźnie różnicuje dwa rozstrzygnięcia, a mianowicie: uzgodnienie i opinia. Uzgodnienie, w przeciwieństwie do opinii, jest formą o znaczeniu stanowczym, wiąże organ administracyjny rozstrzygający w postępowaniu głównym. Treść stanowiska zajętego przez organ uzgadniający może przesądzić o treści decyzji, która wydawana jest po uzgodnieniu przez organ decydujący. Opinia natomiast jest najsłabszą formą współdziałania pomiędzy organami administracji i nie ma charakteru wiążącego dla organu prowadzącego postępowanie główne. Dlatego też organ taki nie będzie związany poglądami wypowiedzianymi przez organy współdziałające w formie opinii. Niemniej jednak nie oznacza to, że organ wydający decyzję nie powinien wyjaśnić w zaskarżonej decyzji, z jakich powodów nie podzieliła stanowiska organu opiniującego. Stanowisko organu sanitarnego co prawda niewiążące, jednak ma znaczenie przy rozstrzygnięciu sprawy. Ustawodawca z racjonalnych względów uznał za konieczne wypowiedzianie się tego organu w ramach właściwości rzeczowej i jego stanowisko nie może zostać pominięte, zwłaszcza gdy pozostaje w opozycji do głównego rozstrzygnięcia. (tak m.in. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy z dnia 18 czerwca 2025 r. w sprawie o sygn. akt II SA/Bd 177/25, Lex nr 3911907).

W rozpatrywanym przypadku organ prowadzący sprawę, pomimo, że nie podzielił stanowiska wyrażonego w opinii, niemniej jednak uzasadnił z jakich względów nie podziela takiej argumentacji. Wskazano m.in. cyt. „(...) zebrany materiał dowodowy daje podstawę do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach a w warunkach niniejszej decyzji uwzględniono warunki nałożone w postanowieniu RDOŚ. (...) W trakcie prowadzenia prac budowlanych mogą występować okresowe uciążliwości tj.: pylenie podczas prowadzenia prac ziemnych, budowlanych i rozbiórkowych, emisja substancji pyłowo-gazowych ze spalania paliw w silnikach spalinowych samochodów i sprzętu budowlanego, oddziaływanie na środowisko gruntowo - wodne, a także uciążliwości związane z emisją hałasu podczas prowadzonych prac. Oddziaływania te będą szczególnie istotne w czasie prowadzenia prac po wschodniej stronie planowanego wiaduktu - w pobliżu zabudowy mieszkaniowej. Z uwagi na rodzaj planowanego przedsięwzięcia, jego skalę i lokalizację oddziaływanie w fazie realizacji będzie miało charakter o zasięgu lokalnym i będzie skoncentrowane w najbliższym sąsiedztwie prowadzonych prac. Podczas fazy realizacji przedmiotowej inwestycji oddziaływanie na klimat akustyczny będzie zależało przede wszystkim od organizacji robót na czas budowy. W trakcie realizacji przedsięwzięcia będą występowały uciążliwości związane z emisją hałasu przez pojazdy i urządzenia budowlane. Praktycznie nie ma możliwości zastosowania zabezpieczeń, które całkowicie ograniczą negatywne oddziaływanie w fazie budowy, a odpowiednia organizacja prac oraz zastosowanie nowych maszyn z niskim poziomem dźwięku pozwoli na ograniczenie oddziaływania akustycznego. W niniejszej decyzji, zgodnie z uzgodnieniem z RDOŚ, został określony warunek (pkt II.1), który pozwoli na ograniczenie uciążliwości akustycznej podczas wykonywania prac budowlanych w porze nocy. Dodatkowo celem ograniczenia wpływu fazy realizacji na środowisko określono warunki w zakresie ograniczenia emisji nieorganizowanej pyłu oraz organizacji zaplecza budowy (warunki II.2 i II.3). (...). W zakresie organizacji ruchu na ulicy Siemianowickiej projektant wprowadził rozwiązania ograniczające emisję i emisję hałasu m.in. przed zintegrowanym przejściem dla pieszych i przejazdem dla rowerzystów zaprojektowano ograniczenie prędkości do 40 km/h - w dwóch miejscach. Omawiane znaki ograniczenia prędkości między przejściami dzieli około 140 m. Przestrzeganie przez kierowców ww. ograniczeń prędkości spowolni ruch i przyczyni się do ograniczenia emisji hałasu w środowisku od tego odcinka. Ponadto przejście przy skwerku zostało zaprojektowane z wyspą azylu, gdzie trasa przejazdu pojazdu jest tak ukształtowana, że sygnalizuje kierowcy lokalizację przejścia i wymusza zmniejszenie prędkości jazdy. (...)". Działanie organu I instancji na ww. okoliczność jest prawidłowe i Kolegium nie znalazło podstaw do jego podważenia. Z powyższych względów nie zasługuje na uwzględnienie zarzut odwołania odnośnie wydania zaskarżonej decyzji wbrew opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Chorzowie.

Dalej Kolegium stwierdza, że decyzja organu I instancji zawiera wszystkie prawem przewidziane elementy, w tym uzasadnienie faktyczne i prawne. Organ ten opisał w nim przebieg postępowania, zacytował i dokonał wykładni zastosowanych przepisów prawa. Zdaniem Kolegium sporządzone uzasadnienie zaskarżonej decyzji jest prawidłowe i Kolegium podziela poglądy organu I instancji w nim wyrażone.

W ocenie Kolegium także charakterystyka przedsięwzięcia została sporządzona w sposób prawidłowy i zawiera elementy wynikające z treści art. 107 § 1-3 k.p.a.

Decyzja organu I instancji została wydana w oparciu o przeprowadzone postępowanie i Kolegium w całości podziela ustalenia poczynione w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Organ prowadzący sprawę wypełnił także dyspozycję zawartą w art. 85 ust. 3 ustawy, podał bowiem do publicznej wiadomości informację o wydanej decyzji i o możliwości zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów współdziałających, a także udostępnił na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji.

W ocenie Kolegium organ I instancji przeprowadził postępowanie zgodnie z przepisami k.p.a. wypełniając obowiązki płynące m.in. z art. 10 § 1 k.p.a., art. 9 k.p.a., a także art. 7, i art. 77 § 1 k.p.a. oraz prawidłowo sporządził uzasadnienie wydanego rozstrzygnięcia. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach podzieliło stanowisko organu I instancji w tym względzie, nie znajdując podstaw do podważenia ustaleń poczynionych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym. Kolegium nie stwierdziło naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów przez organ I instancji, jednocześnie ustalenia poczynione przez ten organ w całej rozciągłości należało podzielić. Kolegium w oparciu o akta sprawy przekazane przez organ I instancji, dokonało takich samych ustaleń jak organ I instancji, czego skutkiem jest wydanie niniejszej decyzji utrzymującej w mocy decyzję organu I instancji.

Mając zatem powyższe na uwadze Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach orzekło na podstawie art. 138 § 1 pkt. 1 k.p.a. jak w sentencji, utrzymując w mocy decyzję organu I instancji.

Odnosząc się do zarzutów odwołania, Kolegium wskazuje, że nie zasługują one na uwzględnienie z następujących względów.

Wskazać należy, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest etapem procesu inwestycyjnego, kolejne stadia tego procesu mogą prowadzić do uzyskania rozstrzygnięć, których wykonanie wiąże się z uzyskaniem określonych uprawnień lub nałożeniem obowiązków. Decyzja taka stwierdza jedynie warunki i wymogi jakie powinny zostać zachowane przy realizacji danej inwestycji. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia jest decyzją związaną, o czym Kolegium wspomniało na wstępie niniejszej decyzji. Z treści przepisów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wynika, że właściwy organ jest zobowiązany do wydania takiej decyzji w każdym przypadku, gdy zwróci się o to w sposób prawem przewidziany strona, za wyjątkiem przypadków enumeratywnie wymienionych w przepisach prawnych, stanowiących podstawę wydania decyzji negatywnej odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań. Wydanie decyzji negatywnej następuje zatem w przypadkach, niezgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, jeżeli został on uchwalony, a organ prowadzący sprawę nie stwierdził niezgodności zamierzenia strony z zapisami tego planu; odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez właściwy organ współdziałający, co w sprawie nie miało miejsca lub gdy z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w innym wariantcie niż proponowany, a wnioskodawca nie zgadza się na ten, wskazany przez organ wariant dopuszczony do realizacji - w przypadku, gdy jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, co również w tym postępowaniu nie wystąpiło. W każdym innym przypadku organ jest zobowiązany do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia. Przeprowadzenie postępowania w sprawie winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym przy prawidłowym ustaleniu podmiotów, którym w myśl obowiązujących przepisów prawa służyć będzie status strony w tym postępowaniu. W ocenie Kolegium, w przedmiotowej sprawie brak było podstaw do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Odnosząc się do zarzutu odwołania w zakresie naruszenia brzmienia art. 112 ustawy Prawo ochrony środowiska, a dotyczących uciążliwości hałasowych, wskazać należy, że zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie. W treści decyzji organ I instancji mając na względzie wnioski i uwagi wniesione w toku postępowania, a także stanowisko Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Chorzowie – w pkt. V sentencji decyzji Nr-ŚR-364/2025 z dnia 30 czerwca 2025r., nałożył na inwestora obowiązek sporządzenia analizy porealizacyjnej w zakresie pomiarów poziomu hałasu na terenach faktycznie zagospodarowanych podlegających ochronie akustycznej, znajdujących się w sąsiedztwie przedmiotowego zamierzenia, na szczegółowo oznaczonych współrzędnych, zawartych w tabeli. Stwierdzono, że w przypadku, gdy z analizy porealizacyjnej wyniknie konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania, należy go utworzyć. Analizę porealizacyjną należy wykonać w terminie 1 roku po oddaniu inwestycji do użytkowania i przedstawić ją w terminie 18 miesięcy Prezydentowi Miasta Chorzów. Organ I instancji dostrzegł zatem ww. problem i podjął środki mające na celu jego rozwiązanie, co Kolegium w pełni podziela.

Nie zasługują na uwzględnienie także zarzuty odwołania dotyczące braku zgody mieszkańców na usunięcie drzew. Kolegium wskazuje w tym miejscu, że wydanie zezwolenia na usunięcie drzewa/krzewu odbywa się w trybie i na zasadach określonych w ustawie o ochronie przyrody. W szczególności z wnioskiem o wydanie zezwolenia na usunięcie drzewa/krzewu występuje wyłącznie właściciel nieruchomości bądź jej posiadacz. W raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, inwestor przedstawia ogólne założenia odnośnie zamiaru usunięcia drzew i krzewów w związku z planowaną inwestycją, które dopiero na etapie odrębnego postępowania tj. postępowania prowadzonego na podstawie ustawy prawo ochrony przyrody są poddawane szczegółowej analizie i wyjaśniane – przez właściwy w tym zakresie organ administracji. W sentencji decyzji z dnia 30 czerwca 2025r., w pkt. II.4 organ I instancji w ślad za uzgodnieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach zawarł obowiązek odnośnie wycinki drzew, wskazując, cyt.: „Wycinkę drzew i krzewów kolidujących z realizacją planowanego przedsięwzięcia należy przeprowadzić poza okresem lęgowym ptaków, przypadającym w terminie od 1 marca do 15 października. Dopuszcza się przeprowadzenie wycinki w okresie lęgowym, lecz po uprzednim potwierdzeniu przez specjalistę ornitologa braku lęgów gatunków chronionych. Kontrolę zajęcia siedlisk przeprowadzić należy nie wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem prac. W przypadku wykrycia lęgów gatunków chronionych należy zaprzestać wycinki do czasu stwierdzenia przez nadzór ornitologiczny wyprowadzenia młodych z gniazda(...)”. Z kolei w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, organ I instancji wyjaśnił, cyt.: „(...) realizacja inwestycji będzie wymagać wycinki drzew i krzewów, dlatego w niniejszej decyzji zgodnie z postanowieniem RDOŚ wprowadzono warunek dotyczący terminu tej wycinki. Planuje się wycięcie 724 drzew (ok. 37 drzew wzdłuż ul. Siemianowickiej), w tym 4 grup zakrzewień o powierzchni ok. 81 m². Jak podano w Raporcie OOŚ dominującymi gatunkami są wierzba krucha, robinia akacjowa, klon jawor, topola osika i brzoza

brodawkowata. Wśród zinwentaryzowanych drzew (głównie wzdłuż ul. Siemianowickiej) występują drzewa o znacznych obwodach, niektóre stosunkowo stare. Nie zaobserwowano dziupli i gniazd na drzewach. Generalnie usuwanie drzew i krzewów powinno nastąpić poza okresem lęgowym ptaków (od 15 października do końca lutego), aby chronić ich siedliska. W tym przypadku dopuszczono jednak możliwość wycinki w okresie lęgowym, ale jedynie pod nadzorem ornitologicznym. Takie rozwiązanie jest możliwe z uwagi na to, że do wycinki przewiduje się pojedyncze drzewa zlokalizowane wzdłuż istniejących dróg lub drzewa rosnące na terenach przekształconych, przemysłowych, które nie tworzą zwartych skupisk leśnych i które nadzór przyrodniczy nawet w stanie ulistnienia będzie mógł skontrolować i zweryfikować pod kątem obecności ptaków. Jeżeli nadzór stwierdzi, że drzewa są zasiedlone wstrzyma ich wycięcie do czasu wyprowadzenia lęgów. Jak wynika z uzupełnienia do raportu na etapie projektowania przeanalizowano różne rozwiązania mające na celu ograniczenie wycinki drzew do niezbędnego minimum. (...)

Nie zasługują na uwzględnienie także pozostałe zarzuty odwołania, a dotyczące naruszenia przez organ I instancji brzmienia art. 79 ustawy środowiskowej, a także zarzut dotyczący braku pełnego uwzględnienia alternatywnych działań kompensacyjnych, a także uwzględnienia uwag społecznych. W wydanej decyzji Kolegium nie dopatrzyło się wystąpienia ww. naruszeń.

Zarzuty odwołania dotyczące zmiany ograniczenia ruchu- prędkości, a także zmiany projektu ronda, nie mogą zostać uwzględnione. Z akt sprawy wynika, że inwestor analizował powyższe aspekty i odniósł się do tych kwestii w toku postępowania, czego Kolegium nie kwestionuje. O czym Kolegium wskazywało wcześniej, nałożony na inwestora obowiązek w zakresie analizy porealizacyjnej wykaże, czy w analizowanym przypadku wyniknie konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.

Reasumując, Samorządowe Kolegium odwoławcze w Katowicach stwierdza, że argumenty zawarte w odwołaniu nie są zasadne. Kolegium po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nie stwierdziło wadliwości postępowania organu I instancji. W ocenie Kolegium zaskarżona decyzja organu I instancji nie zawiera wad, czego konsekwencją jest utrzymanie zaskarżonej decyzji w mocy. Tym samym Kolegium uznało ww. zarzuty za niezasadne.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy oraz art. 85 ust. 3 ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu I instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji. Decyzja niniejsza, w myśl art. 16 § 1 k.p.a., jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. 2024 r., poz. 935). Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości: 200 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. 2024 r., poz. 935).

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Anna Kajzerek-Dziwoki

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Kamila Koziaara

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Katarzyna Stebnicka

Otrzymują:

1. Prezydent Miasta Gliwice- przez e-doręczenie PURDE, 2. Stowarzyszenie Nasz Park, ul. Bytkowska 11, 41-503 Chorzów- przez e-doręczenie PUH, 3. P. Pani Paulina Borek – jako pełnomocnik, DMK Inżynieria Sp. z o.o. ul. Kościuszki 64/7, 44-200 Rybnik, przez e-doręczenie: AE:PL-93979-88890-TETWS-23 4. Pozostałe strony - zgodnie z art. 49 k.p.a. - poprzez obwieszczenie, 5. Gmina Chorzów- reprezentowana przez Prezydenta Miasta Chorzów – przez e-doręczenie: PURDE, 6. Aa.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach – przez e-doręczenie PURDE, AE:PL-50844-78007-IRSIV-24 2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Chorzowie - przez e-doręczenie PURDE: AE:PL-48146-38554-BGDUR-27, 3. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Katowicach - przez e-doręczenie PURDE: AE:PL-15900-87340-CHEAS-23

Klauzula informacyjna

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) informuję, że:

- Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze z siedzibą w Katowicach, ul. H. Dąbrowskiego 23.
- Inspektorem Ochrony Danych w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Katowicach jest Krzysztof Morkis, e-mail: IOD@katowice.sko.gov.pl
- Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na podstawie:
 - art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
 - art. 9 ust. 1 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
 - art. I oraz art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.
- Dane osobowe nie będą udostępniane podmiotom innym niż upoważnione na podstawie prawa lub zawartych umów.
- Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane od momentu zakończenia postępowania przez okres co najmniej 10 lat.
- Posiada Pani/Pan prawo dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawienia oraz prawo do wniesienia skargi do organu nadzorczego (tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych).
- Dane udostępnione przez Panią/Pana nie będą podlegały profilowaniu.

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
Grzegorz Łaszczyca

